

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12C/374/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315211598
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8315211598.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Tomášovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX X.É., zast. P.Ž. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX X., o zaplatenie sumy 4 040,26 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 310,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 310,87 eur od 28.07.2015 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu vo zvyšnej časti zamietla.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28.09.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4 040,26 (istina, úrok z úveru, úrok z omeškania, poplatky), úroku vo výške 14,90 % ročne z istiny 3 133,- eur od 10.09.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania o výške 8,05 % ročne zo sumy 3 718,76 eur (istina a úroky z úveru) od 10.05.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 02.11.2011 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXR a na jej základe boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky. V zmysle zmluvy vyčerpaný a nesplatený úver sa úročí pevnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % ročne. Nakoľko žalovaný úver nesplácal a bol v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú ku dňu 15.05.2014. Ku dňu 09.09.2015 bol dlh žalovaného vo výške 4 040,26 eur a táto suma pozostávala z istiny vo výške 3 133,- eur, riadneho úroku v sume 585,76 eur, úrokov z omeškania v sume 321,50 eur.

Zástupkyňa žalovaného vo veci uviedla, že so žalobou súhlasí, avšak na majetkové pomery žalovaného požiadala, aby súd umožnil žalovanému dlžnú sumu splatiť formou splátok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.11.2011, Obchodnými podmienkami pre ČSOB spotrebiteľské úvery, Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, poslednou výzvou na zaplatenie zo dňa 15.07.2014, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 16.08.2014, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 14.10.2015, zo dňa 14.01.2016, zo dňa 25.04.2016, zo dňa 16.05.2016, výpisom z účtu žalovaného výsluchom zástupkyne žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca ako banka a žalovaný ako dlžník dňa 02.11.2011 uzavreli zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXR podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zmluva“).

V zmysle čl. I. Zmluvy, banka sa zaviazala poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 7 000,- eur, úver bol poskytnutý bez uvedenia účelu a úver mal byť poskytnutý bankou prevodom peňažných prostriedkov na tam uvedený účet dlžníka.

Podľa čl. IV. Zmluvy, vyčerpaný a nesplatený úver alebo jeho časť bude úročená pevnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % p.a., ročná percentuálna miera nákladov na spotrebiteľský úver predstavuje 20,30 % p.a. za predpokladu čerpania úveru vo výške úverového limitu. Celkovo je dlžník povinný zaplatiť žalobcovi sumu 10 804,12 eur.

V čl. V. Zmluvy, sa žalovaný ako dlžník zaviazal splácať úroky a istinu v 60 mesačných anuitných splátkach vždy k 15. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 15.12.2011 a posledná splátka dňa 15.11.2016, prvá až predposledná splátka bude predstavovať 167,05 eur, posledná bude vypočítaná bankou na základe priebehu splácania.

Zmluvné strany dohodli pre prípad omeškania dlžníka so zaplatením akýchkoľvek záväzkov podľa tejto zmluvy úrok z omeškania vo výške 9,25 % p.a. (čl. VI. zmluvy).

Podľa čl. IX. Zmluvy, neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár.

Podľa čl. 1. bod 1.1., 1.2. Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery (ďalej len „Obchodné podmienky“), banka poskytuje svojim klientom spotrebiteľské úvery v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Banka v súlade s § 273 Obchodného zákonníka vydáva tieto Obchodné podmienky, určujúce niektoré časti obsahu zmluvy. Odlišné ustanovenia v zmluve majú prednosť pred znením týchto Obchodných podmienok.

Podľa čl. 3. bod 3.1., 3.3. Obchodných podmienok, banka poskytne dlžníkovi po splnení podmienok stanovených v zmluve peňažné prostriedky formou úveru do výšky úverového limitu dohodnutého v zmluve. Spôsob čerpania úveru je dohodnutý v zmluve. Banka povolí čerpanie úveru po splnení podmienok stanovených v Obchodných podmienkach a v zmluve.

Podľa čl. 4. bod 4.1., 4.2. Obchodných podmienok, vyčerpaný a nesplatený úver sa úročí pevnou úrokovou sadzbou dohodnutou v zmluve. Dlžník sa zaväzuje uhradiť príslušný úrok v súlade so zmluvou a ustanoveniami týchto Obchodných podmienok. Ak nastane omeškanie so zaplatením akýchkoľvek záväzkov podľa zmluvy, je banka oprávnená účtovať z dlžnej sumy úrok z omeškania vo výške, ktorú banka zverejňuje v prevádzkových priestoroch banky prístupných verejnosti a na internetovej stránke.

V zmysle čl. 5. bodu 5.1, 5.2. Obchodných podmienok, dlžník spláca úver spôsobom dohodnutým v zmluve. Poskytnutý úver spolu s príslušenstvom je dlžník povinný vrátiť banke v splátkach a dňoch splatnosti dohodnutých v zmluve.

Dlžník je povinný zabezpečiť ku dňu splatnosti ktorejkoľvek mesačnej splátky alebo inej pohľadávky banky súvisiacej s úverom dostatok peňažných prostriedkov na účte, z ktorého sa úver spláca (čl. 5. bod 5.5. Obchodných podmienok).

Podľa čl. 9. bodu 9.1. písm. a) Obchodných podmienok, v prípade, že nastane skutočnosť, ktorá znamená alebo vyvolá podstatnú zmenu podmienok, za ktorých bola zmluva uzavretá a ktoré môžu podľa posúdenia ČSOB ohroziť včasné a úplné splnenie záväzkov klienta najmä nastane omeškanie so splatením akejkoľvek sumy vyplývajúcej zo zmluvy voči banke, resp. z iného právneho vzťahu voči inému subjektu, ktorý mu poskytol oznámením banky odoslaným dlžníkovi, v ktorom bude deň predčasnej splatnosti oznámený.

Podľa Časti I., čl. 1.1., bodu 1.1.1. Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, banka vydáva tieto všeobecné obchodné podmienky ako súčasť rámcovej zmluvy v súlade s § 31 zákona č. 492/2009 Z.z. v spojení s § 273 Obchodného zákonníka.

Žalobca poslednou výzvou na zaplatenie zo dňa 15.07.2014, žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 266,21 eur.

Listom označeným ako oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 16.08.2014 žalobca žalovanému oznámil, že vzhľadom ku skutočnosti, že je naďalej v omeškaní s plnením svojich záväzkov, vyhlasuje svoju pohľadávku z jemu poskytnutého úveru dňom 15.08.2014 za splatnú a zároveň ho vyzval na zaplatenie celej dlžnej sumy vo výške 3 870,55 eur s prísl. do dňa 26.08.2014.

Z výpisu z úverového účtu žalovaného súd zistil, že žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 7 000,- eur a celkový aktuálny dlh žalovaného predstavuje 4 040,26 eur, istina sumu 3 133,- eur, nezaplatené úroky sumu 585,76 eur, úroky z omeškania sumu 321,50 eur. Žalovaný v prospech žalobcu uhradil sumu 6 689,13 eur, pričom pred zosplatnením uhradil sumu 6 003,50 eur a po zosplatnení sumu 685,63 eur.

Žalobca vo svojich písomných vyjadreniach uviedol, že dňa 15.08.2014 bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a preto mu prináležia úroky z úveru až do reálneho splatenia celého úveru. K splateniu celého úveru zo strany žalovaného nedošlo. Preto trvá na svojom uplatnenom nároku na zaplatenie úroku z úveru vo výške 14,90 % ročne od 10.09.2015 do zaplatenia celého úveru. Istina predstavuje sumu 3 133,- eur a predstavuje nezaplatenú časť čerpaného úveru ku dňu 09.09.2015, nezaplatené riadne úroky sú vo výške 585,76 eur a sú vyčíslené k 09.09.2015 pri ich výške 14,90 % ročne, úroky z omeškania sú vo výške 321,50 eur, pričom žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania do omeškania so splátkou splatnou dňa 15.01.2012. Bližšie výpočet vyplýva z predloženej špecifikácie pohľadávky. Žalovaný na istinu úveru uhradil sumu 3 867,- eur, na riadne úroky sumu 2 281,44 eur, na úroky z omeškania sumu 6,61 eur a na poplatky sumu 534,08 eur. Po zosplatnení, žalovaný ešte vykonal úhrady vo výške 685,63 eur.

Zástupkyňa žalovaného vo svojej výpovedi uviedla, že jej syn žije v Rakúsku spolu so svojou rodinou, má 2 maloleté deti, je tam zamestnaný ako žeriavnik, pričom pracuje v období od marca do novembra príslušného roku. Má vysoké náklady v súvislosti s nákladmi na bývanie a na zabezpečenie bežných potrieb svojej rodiny v zahraničí. Je si vedomý dluhu voči žalobcovi, avšak vzhľadom na výšku uplatnenej nie je možné z jeho strany túto sumu naraz splatiť. Syn sa snažil s bankou dohodnúť, v banke okrem úveru mal vedený aj bežný účet. Na tento bežný účet, nakoľko mu z prvého manželstva bola zverená do osobnej starostlivosti dcéra, mu bývalou manželkou bolo zasielané aj výživné a žalobca si výživné sťahoval a započítaval v prospech svojej pohľadávky voči synovi, napriek tomu, že toto výživné nepatrilo jemu, ale bolo určené jeho dcére. Vzhľadom na nedostatok finančných prostriedkov syn úver prestal splácať. Ďalej uviedla, že v prípade, ak by výška priznanej pohľadávky bola zhruba do tých 400,- eur, v tomto prípade už splátky nežiada, túto sumu by bol jej syn schopný uhradiť jednorazovo. Z jej strany bolo predložené emailové vyjadrenie žalovaného, z ktorého vyplýva, že žalovaný súhlasí s výškou dlhu, ale nie je spokojný s tým, že mu banka sťahovala peniaze určené na výživné pre dcéru, ktorú má v osobnej starostlivosti, ktoré mu posielala bývalá manželka, taktiež mu zbytočne sťahovali poplatky za vedenie účtu, ktorý mu bol následne aj zablokovaný.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 7 000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 splátkach vo výške 167,05 eur mesačne. Zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 15.08.2014. V prospech žalobcu žalovaný uhradil sumu 6 689,13 eur.

Uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaná je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona). V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy žalobcu a žalovaným bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačne, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termín splátok.

Súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Súd poukazuje, že obdobný právny názor bol vyslovený aj rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa 01.12.2015, Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20.04.2015.

Žalovaný je tak na istine úveru povinný zaplatiť ešte sumu 310,87 eur (7 000,- eur - 6 689,13 eur), teda sumu, ktorá mu bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Súd v tejto časti uplatnený nárok považoval za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy.

Tým, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

Žalobcovi nie je možné priznať nárok na kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 321,50 eur vyčíslený zo všetkých žalovaných súm do 09.09.2015, nakoľko bol vyčíslený z vyššej sumy než na akú žalobcovi vznikol nárok. Žalobca bol zo strany súdu vyzvaný na podrobnú špecifikáciu uplatnenej pohľadávky, pričom z jeho strany bol predložený výpis z účtu žalovaného a vo svojom vyjadrení zo dňa 14.01.2016 uviedol, že to z akých súm, v akej výške a za aké obdobie bol tento úrok vyčíslený, priamo vyplýva z tohto výpisu. V tomto smere súd dospel k záveru, že zo strany žalobcu nedošlo k uneseniu dôkazného bremena v tejto časti uplatneného nároku. Je pravdou, že žalobca súdu predložil výpis z účtu žalovaného, avšak tento je neprehľadný a nepreskúmateľný a nie je úlohou súdu, ak je žalobca nečinný, aby sám pracne prepočítaval jednotlivé položky obsiahnuté v tomto výpise, teda aby nahrádzal úkony žalobcu za účelom preukázania ním uplatneného nároku.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobcovi možno priznať nárok na úrok z omeškania v ním požadovanej výške 8,05 % ročne iba zo sumy dlžnej istiny vo výške 310,87 eur od 28.07.2015. Súd pri tomto určení dňa omeškania vychádzal z toho, že síce ku dňu 15.08.2014 došlo k zosplatneniu celého úveru, ale žalovaným po tomto dátume boli ešte realizované úhrady vo výške 685,63 eur, pričom zo strany žalobcu napriek výzve súdu, nebolo preukázané, kedy tieto úhrady boli pripísané v prospech jeho účtu. Z výpisu vyplýva, že posledná úhrada bola zo strany žalovaného vykonaná dňa 27.07.2015 a teda s celou priznanou sumou 310,87 eur sa dostal do omeškania dňom 28.07.2015, pričom k uvedenému dňu základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola 0,05 % a teda zákonná výška úroku z omeškania bola 8,05 % ročne.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 310,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z tejto sumy od 28.07.2015 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd žalobu čo do sumy 3 729,39 s prísl. zamietol a žalobe čo do sumy 310,87 eur s prísl. vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bol v konaní úspešný žalovaný, čo predstavuje 92 %. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca, čo predstavuje 8 %.

Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného (92% - 8%), žalovanému vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 84 % z jeho celkových priznaných trov konania. Nakoľko si žalovaný nárok na náhradu trov konania neuplatnil a ani zo spisu mu žiaden nárok nevyplýva, súd rozhodol tak, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.